

סרבא בריה דרב

יוסף בר חמא הוה ליה מלתא לרב יוסף בהדיה.

כי מטא מעלי יומא דכיפורי אמר: איזיל ואפייסיה.

אזל, אשכחיה לשמעיה דקא מזיג ליה פסא. אמר

הב לי ואימזיגה אנא. יהב ליה מזיגה. כדטעמיה אמר: דמי האי מזיגא

למזיגא דרבא בריה דרב יוסף בר חמא. אמר ליה: אנא הוא. אמר ליה:

לא תתיב אפרעיה עד דמפרשת לי הני קראי, מאי דכתיב "וממדבר מתנה

וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא" - אמר ליה: "אם אדם

משם עצמו כמדבר זה שהכל דשין בו - תורה ניתנה לו במתנה, וכיון שניתנה

לו במתנה - נחלו אל, שנאמר "וממתנה נחליאל". וכיון שנחלו אל - עולה

לגדולה, שנאמר "ומנחליאל במות". ואם מגיס לבו - הקדוש ברוך הוא

משפילו, שנאמר "ומבמות הגיא". ואם חוזר בו - הקדוש ברוך הוא מגביהו,

שנאמר "כל גיא ינשא".

ערובין נד:

רב הוה פסיק סידרא קמיה דרבי, עייל

אתא רבי חנינא - הדר לרישא, עייל בר קפרא - הדר

לרישא. אתא רבי שמעון ברבי - הדר לרישא. אתא רבי

חנינא בר חמא, אמר: כולי האי נהדר ונזיל? לא הדר.

איקפיד רבי חנינא, אזל רב לגביה תליסר מעלי יומי

דכיפורי, ולא איפייס. - והיכי עביד הכי? והאמר רבי יוסי

בר חנינא: "כל המבקש מטו מחבירו אל יבקש ממנו יותר

משלש פעמים! - רב שאני. - ורבי חנינא היכי עביד הכי?

והאמר רבא: "כל המעביר על מדותיו - מעבירין לו על

כל פשעיו! - אלא, רבי חנינא חלמא חזי ליה לרב דזקפוהו בדיקלא, וגמירי דכל

דזקפוהו בדיקלא רישא הוי. אמר: שמע מינה בעי למעבד רשותא. ולא איפייס,

כי היכי דליזיל ולגמר אורייתא בבבל.

יומא פז:

R. Joseph had a grievance against Raba son of R. Joseph b. Hama. When the eve of the Day of Atonement approached the latter thought, 'I shall go and pacify him' — Proceeding to R. Joseph's house he found his attendant engaged in mixing for him a cup of wine. 'Give it to me', Raba said to him, 'and I will mix it'. He gave it to him and the latter duly mixed it. As he tasted it, he remarked: 'This mixing is like that of Raba son of R. Joseph b. Hama'. 'I am here' the other answered. 'Do not sit down upon your legs', R. Joseph said to him, 'before you have explained to me these verses. What is the purport of the Scriptural text: And from the wilderness to Mattanah, and front Mattanah to Nahaliel, and from Nahaliel to Bamoth, and front Bamoth to the valley?' — 'If', the other replied: 'a man allows himself to be treated as the wilderness upon which everybody treads, the Torah will be given to him as a gift; and so soon as it is given to him as a gift, he will be the inheritance of God as it says: And from Mattanah to Nahaliel; and as soon as he is the inheritance of God, he rises to greatness, since it says: And from Nahaliel to Bamoth. But if he is haughty, the Holy One, blessed be He, humbles him, as it says: And from Bamoth to the valley. If, however, he repents, the Holy One, blessed be He, raises him, as it says: Every valley shall be lifted up.

Eruvin 54a

Once Rab was expounding portions of the Bible before Rabbi, and there entered R. Hiyya, whereupon Rab started again from the beginning; as Bar Kappara entered, he started again from the beginning; as R. Simeon, the son of Rabbi entered, he started again from the beginning. But when R. Hanina b. Hama entered, he said: So often shall I go back? And he did not go over it again. R. Hanina took that amiss. Rab went to him on thirteen eves of the Day of Atonement, but he would not be pacified. But how could he do so, did not R. Jose b. Hanina Say: One who asks pardon of his neighbour need not do so more than three times? — It is different with Rab. But how could R. Hanina act so [unforgivingly]? Had not Raba said that if one passes over his rights, all his transgressions are passed over [forgiven]? — Rather: R. Hanina had seen in a dream that Rab was being hanged on a palm tree, and since the tradition is that one who in a dream is hanged on a palm tree will become head [of an Academy] he concluded that authority will be given to him, and so he would not be pacified, to the end that he departed to teach Torah in Babylon.

Yoma 87b

אבני שמעיה למהוא גברא דקאמר להאי
 אתתא: נקדים ונזיל באורחא. אמר: איזיל אפרשינהו
 מאיסורא. אזל בתרייהו תלתא פרסי באגמא. כי הוו
 פרשי מהדדי שמעיהו דקא אמרי: אורחיו רחיקא
 וצוותיו בסימא. אמר אבני: אי מאן דסגי לי הנה — לא
 הנה מצי לאוקומיה נפשיה. אזל, תלא נפשיה בעיבורא
 דדשא, דמצטער. אתתא הווא סבא, תנא ליה: כל הגדול
 מחבירו יצרו גדול הימנו.

סוכה נב.

רב שימי בר אשי הנה שכיח קמיה דרב
 פפא, הנה מקשי ליה טובא. יומא חד חזייה דנפל
 על אפיה, שמעיה דאמר: רחמנא ליצלן מפיסופא
 דשימי. קביל עליה שתיקותא, ותו לא אקשי ליה.
 תענית ט:

יומא חד הנה אזל
 באורחא, חזייה למהוא גברא דהנה נטע חרובא,
 אמר ליה: האי, עד כמה שנין טעין? — אמר ליה: — אמר
 ליה: פשיטא לך דחזית שבועין שנין? — אמר ליה: האי [גברא] עלמא בחרובא
 אשכחתיה, כי היכי דשתלי לי אבהתי — שתלי נמי לבראי. יתיב, קא בריך
 ריפתא, אתא ליה שינתא, נים. אהדרא ליה משוניתא, איפסי מעינא, ונים שבועין
 שנין. כי קם חזייה למהוא גברא דהוא קא מלקט מינייהו. אמר ליה: אתה הוא
 דשתלתיה? — אמר ליה: בר בריה אנא. אמר ליה: שמע מינה דניימי שבועין
 שנין. חזא לחמריה דאתילידא ליה רמכי רמכי. אזל לביתיה, אמר להו: בריה
 דחוני המעגל מי קיים? — אמרו ליה: בריה ליתא, בר בריה איתא. אמר להו:
 אנא חוני המעגל. לא הימנוהו. אזל לבית המדרש, שמעיהו לרבנן דקאמרי:
 נהירן שמעתתין בבשני חוני המעגל, דכי הוי עייל לבית מדרשא, כל קושיא
 דהוו להו לרבנן הנה מפרק להו. אמר להו: אנא גיהו, ולא הימנוהו, ולא עבדי
 ליה יקרא כדמבעי ליה, חלש דעתיה, בעי רחמי ומית.
 תענית כג.

Abaye heard a certain man saying to a woman, 'Let us arise betimes and go on our way'. 'I will', said Abaye, 'follow them in order to keep them away from transgression' and he followed them for three parasangs across the meadows. When they parted company he heard them say, 'Our company is pleasant, the way is long'. 'If it were I', said Abaye, 'I could not have restrained myself', and so went and leaned in deep anguish against a doorpost, when a certain old man came up to him and taught him: The greater the man, the greater his Evil Inclination.

Sukkah 52a

R. Shimi b. Ashi was wont to frequent [the discourses] of R. Papa and used to annoy him, very much with questions. One day he observed that R. Papa fell on his face [in prayer] and he heard him saying, 'May God preserve me from the insolence of Shimi'. The latter thereupon vowed silence and annoyed him no more [with questions].

Ta'anit 9b

One day he was journeying on the road and he saw a man planting a carob tree; he asked him, How long does it take [for this tree] to bear fruit? The man replied: Seventy years. He then further asked him: Are you certain that you will live another seventy years? The man replied: I found [ready grown] carob trees in the world; as my forefathers planted these for me so I too plant these for my children. Honi sat down to have a meal and sleep overcame him: As he slept a rocky formation enclosed upon him which hid him from sight and he continued to sleep for seventy years. When he awoke he saw a man gathering the fruit of the carob tree and he asked him, Are you the man who planted the tree? The man replied: I am his grandson. Thereupon he exclaimed: It is clear that I slept for seventy years. He then caught sight of his ass which had given birth to several generations of mules; and he returned home. He there enquired, Is the son of Honi the Circle-Drawer still alive? The people answered him, His son is no more, but his grandson is still living. Thereupon he said to them: I am Honi the Circle-Drawer, but no one would believe him. He then repaired to the Beth Hamidrash and there he overheard the scholars say, The law is as clear to us as in the days of Honi the Circle-Drawer, for whenever he came to the Beth Hamidrash he would settle for the scholars any difficulty that they had. Whereupon he called out, I am he; but the scholars would not believe him nor did they give him the honour due to him. This hurt him greatly and he prayed [for death] and he died.

Ta'anit 23b